

प्रवृत्तिः प्रकर्षेण कुर्वन् प्रपतया वर्त्तनं प्रवृत्तिः २२ निर्कर्षेण निरुद्यमनया वर्त्तनं निवृत्तिः निवृत्ती तदनुवर्त्तनेऽस्मात्प्रवृत्तिर्योक्तिः २३ यतं ते विषयग्रहणाय स्वयं प्रवर्त्तं ते तानि यतानि द्विषाणि यतीप्रयत्नेस्मात्प्रपतया
 द्यच्च निरुद्धीतानि यतानि ये न सः नियतस्तपस्वीत्यर्थः २४ शाश्वतः शाश्वद्भवः नित्य इत्यर्थः २५ ध्रुवः सचलः २६ ज्ञानज्ञानवासी ज्ञानः शयाः मृतजीवाः शौरतेस्मिन् पुनरुत्थानवर्त्तनं ज्ञानं कुर्वीत्यस्मिन्निति ज्ञम
 गानं वाराणसीतत्रवस्त्वं जीलमस्य सद्यज्ञानवासी शवदाहस्थले तु ज्ञमज्ञानशब्दो गीणः न हिततमृतानां देहिनां वा मृद्मस्तीभूतानां यातना वशानां यासु सुसि वद्विभ्रान्तिस्थानं देहानां न हस्तेन विभ्रान्त्य
 नहंत्वा त्व देहिनां शरीरां तरुधारिणां विभ्रान्त्यभावात् वाराणस्यां भृतास्तनपुनः संसरंतीति सहस्रत्रयः प्रमाणान्यस्मत्कृते अविमुक्तनिरुक्ते सोरेद्रष्टव्यानि २७ भवान् ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य चासः प्रियः वै
 राग्यस्य च धर्मस्य वषणो भगवद्गीतं नेति स्मृता निभगानि विद्यंते स्मिन्निभिगवान् २८ खचरः हादीकाशचारी दहरोस्मिन्तरा काशस्तस्मिन् यदंतस्तदन्वेष्टव्यं शंकराकाशमध्य इति श्रुतिप्रसिद्धः चरेष्टः २९ गोचरः
 गोषु दंडिद्येषु विषयतया चरतीति वागोभिः करोषोर्वीचरति विषयान् फ्रंक्त इति वागोचरः सर्वान्मत्वात्सर्वे द्वियगस्यः इन्द्रियद्वारा विषयभ्रंशमिति वार्थः ३० अर्देयति जंनपपि न पीडितिकां लंतकस्तेपोत्यर्देनः नंद्या
 दिल्युः ३१ ॥ ३२ ॥ अभिवाद्यः सर्वेषां नमस्कार्यः स्तुत्यो वा ३३ महत्सुख्यदिकं कर्मास्येति महाकर्म ३४ तप एव संघनंत हान्तपस्वी ३५ भूतादिखादीनि आचयति संकल्पमात्रेण सृष्टीनि भूतभावनः ३५ उन्नतं वे

प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च नियतः शाश्वतो ध्रुवः ॥ ज्ञमज्ञानवासी भगवान् खचरेणोचरोर्देनः ॥ १० ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यो महाकर्म तपस्वी भूतभावनः ॥
 उन्मत्तवेषप्रच्छन्नः सर्वलोक्प्रजापतिः ॥ ६ ॥ ३४ ॥ महात्मा सर्वभूतात्मा विश्वरूपो महाहनुः ८
 ॥ ३५ ॥ लोकपालो तर्हि तात्मा प्रसादो हयगर्दभिः ॥ पवित्रं च महोभ्वेव नियमो नियमाश्रितः ॥ ८ ॥ ३६ ॥

वेणदिग्वा सस्तादिरूपेण प्रच्छन्नो दुर्ज्ञेयः ३६ लोकाः स्थानानि प्रजास्तत्र निवसंतश्चेतनाः सर्वसौलोकप्रजानां पतिः स्वामी ३७ ॥ ३४ ॥ महत्तत्परिच्छेदं रूपमस्य समहारूपः ३८ महान्कायः स्थूलं
 रूपं वै राक्षस्यस्य समहाकायः ३९ वृषो धर्मस्तद्वृषो वृषरूपः ४० महच्चतयशस्त्रमहायज्ञाः तस्य नाम महद्यज्ञादिति श्रुतेः परमेश्वरः ४१ महात्मा महामनाः ४२ सर्वोणिभूतानि आत्मानः संकल्पमात्रेण
 स्य स सर्वश्रुतात्मा तदीक्षणमात्रत्वात् सर्वस्य ४३ विचंरूपमस्य विश्वस्मिन्नरूपेते प्रकटीभवतीति वा विश्वरूपः ४४ महाहनुः महत्स्यो विश्वप्रासमर्थे हनू अथरोन्तरे मुखफलके यस्य समहाहनुः ४५
 ॥ ३५ ॥ लोकपालः इंद्रादिरूपः ४६ अंतर्हि तात्मा अविद्याकल्पनेन अहंकारादिना तितोहि तारवैदेकरसस्वभावः सर्पिणीवरजः ४७ प्रसादः अभिरतिरा नंद इति यावत् ४८ हयगर्दभिः हयं भवे गदर्दभीं च
 स्वयोनित्वेन आचक्षते ता अभ्यगर्दभ्यः अभ्यतर्षः ताः रथस्थं वं हंसेन मिति हयगर्दभिः क्तिवं ता कर्त्तुरिच्छिप् ततश्च इंद्र इत्यभावात् वर्षः रुद्रो बाणव्यदग्निः अश्वतरारथे नाग्निरातिमधावदिति श्रुतिभ्यां अ
 धिरूपी देवो अश्वतरी रथवाहन इति गम्यते ४९ पवित्रं पवेरिव पवेः संसारवज्रपाताच्चायत इति पवित्रं ५० अतएव महान्पूज्यः ५१ नियमः शौचसंतोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानात्वे नियमैः प्राण्यते इति
 नियमः ५२ नियमैस्तेरेव आश्रितः नारायणदक्षिणामूर्त्योदितेन नियमानामाश्रयभूत इत्यर्थः ५३ ॥ ३६ ॥